

SİZLERİ UNUTMAYACAĞIZ

"Hepimizin Ertuğrul Ağabeyisini kaybettik."

O, BİR REYON ŞEFİYDİ.

İnsan kaç yaşına gelirse gelsin, kendini hep aynı yaşta veya en çok sevdiği yaşta sanıyor. Gönül ihtiyarlamıyor derler ya öyle bir şey. Bende nedense üniversite öğrenciliği yaşımı bir türlü geçemedim. Yaşıtlarım bana hep çok yaşlanmışlar gibi gelir de ,gençleri hep yaşıtlarım gibi görürüm.

1945 - 2000

Çünkü bana sorsanız, babaannemin bir yumurta verip "hadi bakkala git yumurtayı ver istediğin şekeri al" dediği günler daha dün gibi. Yirmi-yirmi beş haneli o küçük Makedonya köyünde kardelenlerle oynaşırken yolumu kaybettiğim an da sanki dün gibi taze.

Bir yaz başıydı. Hani kahve falı bakanlar, yüreğin kabarmış derler ya ,işte öyle bir şeydi. Ortada ne kahve nede fal vardı ama yürekler alabildiğine kabarmıştı.

Sene 1968 idi. Üniversitelerde işgaller başlamıştı. Ve demokratik üniversite sloganları atılıyordu. Ve hala güncelliğini korumaktadır kanımca. Aradan otuz iki yıl geçtikten sonra, tabiidir ki olumlu olumsuz bir çok şey söylenmiştir ve söylenecektir. Bunu tartışmayacağım.

İşte böyle bir günde eczacılık fakültesi merdivenlerinden koşarak inen, belinde bir tomar anahtarın asılı olduğu birini gördüm. Yan tarafta, sonraları tanışacağımız "babasının tonton kızı" arkadaşlarına nasıl, saçları aslan yelesine benziyor değil mi? Dedim. Oysa ben ilk gördüğümde, uzun sarı saçları, birkaç günlük seyrek sakalı ve ince yapısıyla onu Che'ye benzetmeyi daha uygun bulmuştum kendimce. İbo dedim yanındaki arkadaşına kim lan bu . O da bilgiç, bilgiç Reyon şefi oğlum dedi. Hay Allah reyon şefi ne demek dedim. Güldü. Oğlum dedi, komitenin en güvenilir adamı bu. Onun için okulun bütün anahtarları buna teslim edildi. Onun için de bu adama reyon şefi diyorlar dedi.

Devre kaybettiğim zaman kredim kesilmişti. Çok üzgün ve çaresizdim. Ne üzülyorsun be kardeşim, ben bu yıl okulu bitiriyorum, harçlığımı ben veririm dedi..... Tamam, tamam sonra ödersin dedi.

Bingöl'e eczane açmayı düşündüğünde, birlikte gittik. Bizi misafir eden aile bir kan davasına karışmıştı. Onlara bir de bizi koruma görevi çıkmıştı. Bizde yürek Selanik. Genç'ten Bingöl'e otobüsle gidiyorduk.

Biz iki parkalı sarışın, damgalı eşek gibiyiz. Yaşlı bir yolcu nerele olduğumuzu sordu. Biz de İstanbul'luyuz dedik. Ben İstanbul'u bilirim dedi. Askerliğimi padişah efendimizin sarayında yaptım dedi. Herkes güldü.

Nişan yüzüğümü Ertuğrul taktı. Dostluğumuzun otuz iki yılı kah küse kah barışa geçti. Ama küs olduğumuz zaman bile birimizin bulunduğu ortamda diğerimiz hakkında hiçbir zaman hiç kimse kötü bir şey söyleme cesaretini bulamadı. Çünkü, kötü sözünün bir yumruk gibi ağzına tıklacağını bilirdi. 1968 in otuzuncu yılında eski dostlar yemeği düzenlendi. O da oradaydı. O çağımızın şovyelerindendi. Etik değerleri esnetmedi. Başımı belaya sokacağımı sandığı her yerde, yanımda paratoner gibiydi. O benim ağabeyimdi.

Ecz. Üzeyir KORKMAZ

SİZLERİ UNUTMAYACAĞIZ

Hepimizin sevgili ve tonton büyüğü Ecz. FUAT TUNA'yı 2000 yılının 10 Mayıs günü yitirdik.

Ecz. FUAT TUNA gerçekten hepimize örnek olacak niteliklere sahip bir eczacı büyüğümüzdür.

Onu ilk kez tanıdığımda ben sanırım 14-15 yaşlarında idim. İlacın neredeyse yok olduğu yıllardı. Kardeşim için aradığım bir ilacı Fuat beyin sahibi olduğu İzmit Alemdar caddesindeki SAKARYA eczanesinde bulduğumda çok sevinmişim. İlaç hiçbir yerde yoktu, ben ilacı sorduğumda Fuat bey bir tane vereyim dedi. Beni hiç tanımazdı ve elimde yüklü bir reçete falan yoktu. Ben ilacın yeniden gerekebileceğini ve yine bulamayacağımız endişesi ile bir tane daha verebilirmisiniz dediğimde; beni hafifçe azarlar bir eda ile ilaç sadece sana gerekli değil diye yanıtlamıştır.

Aradan yıllar geçti ve Fuat beyi eczacı olarak tanıdım. Meslek sevgisinin, meslektaşlarına karşı saygısının geçen uzun yıllar tarafından yıpratılmadığını gördüm. Sağlık sorunlarının olduğu dönemlerde dahi eğer gelebilecek durumu var ise Eczacı Odası toplantılarında yerini aldığını gördüm.

Ben ve benim yaşlıtlarım olan meslektaşları kendisine çoğu kez Fuat abi diye hitap ettiler, oda bizlere çoğu kez evlat diye hitap etti; Ancak bu hitap biçimi her zaman içinde derin bir saygı ve sevgiyi barındırdı.

Hepimizin Sevgili Eczacı FUAT abisi Ecz. ÖMER FUAT TUNA gerçek bir Eczacı BEY idi ve anılarımızda öyle yaşayacak. Kendisini her zaman saygıyla anacağız.

1928 - 2000

Ecz. Nejat ÇETİN

Eczacılığın 40. yılı kutlamalarında, 40 yıl plaketi alan Ecz. Fuat Tuna, dönemin Kocaeli Valisi Memduh Oğuz, Oda Başkan Nejat Çetin, Kocaeli Eczacı Odası Başkanlarından Ecz. İbrahim Kolay ve Ecz. Ercan Göllü ile birlikte...